

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 43/2021 24.10.2021

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Boże, nasz Ojczy, niech Twój Sakrament dokona w nas tego, co oznacza, abyśmy osiągnęli zjednoczenie z Chrystusem, którego przyjmujemy pod osłoną chleba i wina.”(Modlitwa po Komunii na dziś)

Nie zaniedbujmy rozwoju wiary, a wtedy ona uzdrowi nas i nasze wzajemne relacje. Jezus kocha nas! ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Słowo Boże otwiera nas na rozeznanie. I ukierunkowuje #Synod, aby był wydarzeniem łaski prowadzonym przez Ducha Świętego, w którym Jezus wzywa nas do stawiania pytań: co Bóg chce nam powiedzieć w tym czasie i w jakim kierunku chce nas poprowadzić.” (15.10) „Duch wzywa nas do wsłuchania się w pytania, niepokoje, nadzieje w każdym Kościele, w każdym kraju. A także do słuchania świata, wyzwań i zmian, które stawia przed nami. Nie zagłuszajmy serca. Słuchajmy się nawzajem.” „Powinniśmy dać naszym modelom społeczno-gospodarczym ludzkie oblicze, ponieważ wiele z nich je utraciło. Myśląc o tych sytuacjach, pragnę prosić w imię Boga: Wielkie laboratoria, aby zliberalizowały patenty. Uczynicie gest człowieczeństwa i pozwólcie, aby każdy miał dostęp do szczepionki. Grupy finansowe i międzynarodowe instytucje kredytowe, aby pozwoliły ubogim krajom zagwarantować podstawowe potrzeby swoich mieszkańców oraz umorzyły długi zaciągane wbrew interesom tych samych narodów. Wielkie koncerny górnicze, naftowe, leśne, rolno-spożywcze, aby zaprzestały niszczenia środowiska, zanieczyszczania, zatrutowania ludów i żywności. Wielkie koncerny spożywcze, aby przestały narzucać monopolistyczne struktury produkcji i dystrybucji, które zawyżają ceny i w końcu zatrzymują chleb dla głodnych. Producentów i handlarzy bronią o całkowite zaprzestanie działalności, która podsycy przemoc i wojnę, często w ramach geopolitycznych rozgrywek kosztem milionów istnień ludzkich i przesiedleń. Gigantów technologii, aby zaprzestali wykorzystywać ludzką słabość i bezbronność dla czerpania zysków. Gigantów telekomunikacyjnych o zliberalizowanie dostępu do treści edukacyjnych i wymiany z nauczycielami przez internet, tak, aby biedne dzieci mogły zdobywać wykształcenie w warunkach kwantantany. Środki komunikowania, aby położyły kres logice post-prawdy, dezinformacji, oszczerstwu, pomówieniu i temu choremu pociągowi do skandali i szemrania;

aby starały się wnieść wkład w ludzkie braterstwo. Potężne kraje o zaprzestanie agresji, blokad i jednostronnych sankcji przeciwko jakiegokolwiek krajowi, w jakiegokolwiek części świata. Nie dla neokolonializmu. Konflikty należy rozwiązywać poprzez wielostronne instancje jak np. ONZ. Rządy i wszystkich polityków, aby pracowali dla dobra wspólnego. Aby nie słuchali jedynie elit gospodarczych i byli na służbie narodów, które proszą o ziemię, dom, pracę oraz dobre życie w harmonii z całą ludzkością i ze stworzeniem. Nas wszystkich, liderów religijnych, abyśmy nigdy nie używali imienia Boga do wzniesienia wojen. Stańmy po stronie narodów, robotników, ludzi pokornych i walczmy razem z nimi, aby integralny rozwój ludzkości stawał się rzeczywistością. Przerzućmy mosty miłości." (16.10) „Jezus prosi nas, abyśmy zanurzyli się ze współczuciem w życie tych, których spotykamy, tak jak On to uczynił z nami. Bóg jest miłością, a miłość jest pokorna, nie wynosi się, ale uniaża, jest jak deszcz, który spada na ziemię i przynosi życie." (17.10) „Trwając w codziennej modlitwie na Świętym Różańcu, możemy codziennie spotykać się z Dziewicą Matką, ucząc się od Niej pełnej współpracy z planami zbawczymi, które Bóg ma dla każdego." (18.10) „Modlitwa jest jak tlen życia. Modlitwa jest rozciąganiem na nas obecności Ducha Świętego, który zawsze prowadzi nas naprzód." „Przyjdź Duchu Święty miłości, otwórz nasze serca na słuchanie. Przyjdź, Duchu Święty, odnow święty Lud wierny Boga. Przyjdź, Duchu Stworzycielu, odnow oblicze ziemi!" (19.10) „Prawdziwa wolność – wolność w Chrystusie – nie szuka własnej korzyści, ale kieruje się miłością i wyraża się w służbie innym, szczególnie ubogim. Miłość czyni nas wolnymi, prowadzi do wyboru i czynienia dobra, pobudza nas do służby." (20.10) „Modlitwa chrześcijańska zaszczepia w ludzkim sercu niezwykłą nadzieję: jakiegokolwiek doświadczenie pojawi się na naszej drodze, miłość Boża może obrócić je w dobro." (21.10) „**Nie zapominajcie o tym, co powiedział św. Jan Paweł II: *Bądźcie czujni, aby nic was nie odłączyło od miłości Chrystusa. Żadne fałszywe hasła, błędne ideologie ani pokusa pójścia na kompromis z tym, co nie jest z Boga.***" (22.10)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

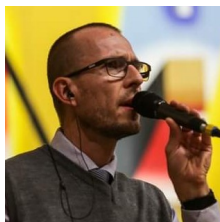
1. Dziś, w 30. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca o pomnożenie w nas wiary, nadziei i miłości oraz o łaskę ukochania Jego przykazań.
2. We czwartek przypada święto św. Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza.
3. Natomiast w piątek, w bazylice archikatedralnej Świętej Rodziny, o 18:00 odbędzie się Msza św. uroczystego rozpoczęcia Synodu na jego etapie diecezjalnym. Zaproszeni są wszyscy, a szczególnie członkowie Parafialnych Rad Duszpasterskich oraz ruchów i stowarzyszeń katolickich, o czym słyszeliśmy przed tygodniem w liście pasterskim Arcybiskupa Metropolity Wacława Depo.
4. Do następnej niedzieli odprawiamy październikowe nabożeństwa różańcowe.
5. Polecamy najnowszą „Niedzielę” poświęconą głównie św. Janowi Pawłowi II i jego wędrówkom po górach. Polecamy artykuł o pracy misjonarzy w najbardziej niebezpiecznych krajach świata.
6. W Oblubieńcu znajdziemy piękne świadectwo świeckiego uczestnika synodu,

profesora Aleksandra Bańki.

7. Dziękujemy Martynie Badorze i Jakubowi Chładowi oraz dwójgu ofiarodawcom anonimowym za 350 zł na potrzeby kościoła. Zakupiliśmy węgiel za 2600 zł oraz zapłaciliśmy rachunki za energię elektryczną i wodę – w sumie około 1800 zł. Bóg zapłać tym, którzy złożyli dobrowolną ofiarę na utrzymanie cementarza.
8. Na Dzieło Nowego Tysiąclecia złożyliśmy w darze 1753,53 zł.
9. Przypominamy o możliwości zamawiania modlitwy za naszych kochanych zmarłych: wypominki jednorazowe – 1. listopada na cementarzu (rózaniec i Msza św.), oktawalne – przez 8 dni (rózaniec i Msza św.) oraz roczne (Msza św. w pierwszą niedzielę każdego miesiąca). Formularze można znaleźć pod chórem.
10. W ubiegłym tygodniu odeszła od nas do Boga Ojca śp. Wiesława Soluch z ul. Mickiewicza, l. 79. Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie.

W oczach dziecka jaśniej miłość jego Ojca

Synodalność Franciszka, czyli o tym, z czym wracam z Watykanu

Nasze rany są naszą szansą. Między innymi o tym miałem okazję mówić 9 października w Rzymie, podczas zgromadzenia inauguracyjnego Synodu o synodalności. W zamian dostałem przesłanie o Kościele bliskości, współczucia i czułości; o stylu naszego Boga — posłaniu, aby leczyć, opatrywać, uzdrawiać rany. Z tym wracam do Polski. Ale nie tylko. Sprawdziłem listy.

Było nas, uczestników sobotniej sesji otwarcia synodu, około dwieście pięćdziesiąt osób. Na tyle dużo, aby zobaczyć całą różnorodność Kościoła. Na tyle mało, aby wyjść poza „bezpieczną”, zdystansowaną anonimowość i nawiązywać relację. Chwilę po ósmej rano — niemal godzinę przed rozpoczęciem pierwszej części spotkania (wymogi organizacyjne i sanitarne) — zameldowałem się w przedsionku Auli Pawła VI i niedługo później siedziałem już na swoim miejscu w sali synodalnej położonej na wyższym piętrze budynku. Sala szybko się zapełniała. Przedstawiciele wszystkich kontynentów — świecy, kardynałowie, biskupi, prezbiterzy, osoby konsekrowane; ogromny przekrój, różnorodność, bogactwo, dynamizm. Słychać głównie język angielski, francuski, hiszpański i włoski. Dominowała atmosfera ekscytacji, oczekiwania i radości. Niemał punkt o dziewiątej przez salę przetoczyła się fala nagłego poruszenia. Wszyscy wstali. Zerknąłem w lewo, w stronę wejścia. Wszedł Papież Franciszek w towarzystwie kard. Hollericha (Generalnego Relatora Synodu) i kard. Grecha (Generalnego Sekretarza Synodu Biskupów). Zupełnie zwyczajnie, bez żadnych dodatkowych ceremonii zajęli miejsce za stołem prezydyjnym. Zapadła cisza. Ta cisza jest częścią języka tego synodu. Wielokrotnie powracała jeszcze w czasie sobotniej sesji — często ważniejsza niż wypowiedane słowa. Cisza modlitewnego słuchania, uważności, cisza rozeznawania i stawania w Bożej obecności. Jeśli rzeczywiście, jak podkreśla Papież, mamy być Kościołem podróżującym razem, Kościołem wspólnej drogi, który swą odpowiedź na pytania stawiane przez współczesny świat ma w dużej mierze wyłonić w procesie rozeznania, nie sposób pominąć w nim ciszy duchowego nasłuchiwania.

Słudzy Bożej radości

Pierwsza część spotkania bardzo głęboka. Właściwie od samego początku, od intronizacji słowa Bożego i medytacji na kanwie pierwszego rozdziału Apokalipsy padały słowa o zranionym Kościele, którym jesteśmy; o tym, że nie powinniśmy się obawiać odkrywania tych ran i że uzdrawiające jest naprawianie swych błędów. Wierność misji otrzymanej od Chrystusa domaga się nawrócenia, zmiany myślenia, transformacji serca. Synodalność jest jakby w służbie tego procesu; synodalność i służba idą ramię w ramię. Słuchałem tego i uświadamiałem sobie jednocześnie, że to, co się właśnie na moich oczach dokonuje — poza wszystkimi ważnymi teologicznymi i pastoralnymi impulsami, intuicjami i wnioskami — pełne jest jakiejś wyraźnie wyczuwalnej radości — ożywczej, pokornej i pełnej nadziei. Nie chodzi jednak tylko o radość uczestników tego wydarzenia — poczucie przebywania w szczególnym momencie łaski. Chodzi o coś jeszcze głębszego, o świadomość, że ten moment akairos^o jest dziełem Ducha Świętego i że nasza wolna odpowiedź na Franciszkowe zaproszenie do wspólnej drogi sprawia Bogu radość. Że mamy być sługami tej radości. Radość w Duchu Świętym to jedno z imion synodalności.

To nie parlament

Wylatując z Polski do Rzymu niosłem w sobie wspomnienie kilku takich rozmów, w których dominowała teoria spisku — przekonanie, że inicjowany właśnie proces synodalny to „ustawka”, zmowa biskupów niemieckich do spółki z południowoamerykańskimi, próba rozmycia doktryny i demokratyzacji Kościoła; że to zamach na jego spójność i tradycję. Te przekonania, niestety, dość silnie dochodzą do głosu w polskim Kościele. Jedni życzyliby sobie synodu o synodalności w „demokratycznej” wersji żywcem zainspirowanej synodalną drogą niemiecką. Inni myślą o tym jak o realnym i złowrogim planie Papieża, który prędzej czy później ujrzy światło dzienne. W obu narracjach dominuje postrzeganie synodalności w kategoriach gry politycznej i zakulisowych działań rozmaitych zwalczających się frakcji. Ani słowa o Duchu Świętym. I to, między innymi, demaskuje w moim przekonaniu te narracje — domniemywanie przyszłości Kościoła jako dzieła ludzkiej przewrotności, przed którą ze wszystkich sił musimy się bronić. Bóg, sam jakby bezradny i wycofany, kibicuje nam jedynie w tej walce. A co na to Franciszek? W swoim sobotnim przemówieniu Papież podkreślał wyraźnie: „Synod, to nie parlament. To moment eklezjalny, którego protagonistą jest sam Duch Święty”. Synodalność to nie demokratyczne głosowanie, ale wspólnotowe rozeznawanie — proces duchowy, którego celem jest jedność, a nie przeprowadzenie partykularnej woli czy wizji Kościoła zgodnej z potrzebami jakiejś grupy interesu. Dlatego ten synod ma być procesem pomyślanym jako stopniowe, coraz pełniejsze odkrywanie swej podmiotowości i tożsamości w Kościele. Tylko tacy — świadomi tego, kim przez tajemnicę chrztu w nim jesteśmy — możemy w sposób wolny brać za niego odpowiedzialność i uczestniczyć w jego misji. Synodalność ma być szkołą budzenia tej świadomości. Chodzi więc o Kościół przebudzony, świadomy siebie, a przez to wolny od pokusy separacji i ucieczki przed życiem; o Kościół zdolny do tego, aby, jak chce Papież, być blisko ludzi zranionych i aby ich uzdrawiać. W taką wizję Kościoła przemienionego prowadzi nas Duch Święty i nie ma innej drogi. Inaczej —

mówi Ojciec Święty — będziemy Kościołem z piękną przeszłością, ale bez przyszłości.

Proroczo i charyzmatycznie

Dobrze, powie ktoś, a co z praktyką tej synodalności? W jakiejś mierze miałem jej przykład w drugiej części sobotniego spotkania. Po przerwie zostaliśmy podzieleni na kilkunastoosobowe grupy — wedle klucza językowego. Wybrałem jedną z grup anglojęzycznych. W niej cały przekrój Kościoła — kardynałowie, biskupi, siostry zakonne i świeccy z różnych części świata: Anglia, Australia, Ameryka Północna, Kanada, Niemcy, Indie, Pakistan, Ghana, itd. Prowadził ją australijski jezuita, o. David, świetnie przygotowany i profesjonalny. Spotkanie trwało dwie godziny. Po przywitaniu i wstępnych uprzejmościach — modlitwa w ciszy. Pięć minut. Następnie każdy miał odpowiedzieć na trzy pytania: Jak w realiach naszego Kościoła lokalnego wygląda synodalność? Jakie są nasze obawy w związku z procesem zaproponowanym przez Franciszka? Jakie są nasze nadzieje? Każdy miał trzy minuty rygorystycznie pilnowanego czasu. Później pięć minut modlitwy w milczeniu i znów — tym razem po dwie minuty dla każdego. Teraz jednak mieliśmy mówić o tym, co nas poruszyło, zainspirowało, dotknęło w wypowiedziach pozostałych osób, korzystając wedle uznania i potrzeby z notatek. Po kolejnych pięciu minutach modlitewnej ciszy, ostatnia runda — niezwykle inspirująca. W niej, wedle dowolnego klucza i potrzeby, wypowiadaliśmy tylko natchnienia, poruszenia, obrazy, słowa — wszystko, co w tym momencie podpowiadał Duch Święty. W sercu Watykanu, siedząc za jednym stołem z kardynałami, biskupami, prezbiterami, świeckimi, miałem doświadczenie niezwykle, proroczego, i charyzmatycznego czasu. Nie było tam podziałów na równych i równiejszych. Było za to wspólne słuchanie. Dzieliłem się obrazem, który powstał w mojej świadomości — obrazem człowieka idącego przez bitewne pole pełne poranionych ludzi. Człowiek niewiele mówił, nie nauczał, ale podchodził do rannych i dotykał ich ran; jakby zdejmował je z nich i brał na siebie. To właśnie znaczy, że nasze rany są naszą szansą. Kilka osób nawiązywało do mojego obrazu, mówili o tym, jak ich porusza. Wcześniej siedząca niedaleko mnie Agata, świecka osoba — nie pamiętam nawet skąd — podzieliła się słowem, które wielokrotnie powracało do niej w trakcie tego czasu rozeznawania: „W oczach dziecka jaśnieje miłość jego Ojca”. Te słowa uderzyły w moje serce. Są dla mnie kwintesencją synodalności — tego doświadczenia, do którego ma ona prowadzić i które mamy dać światu, zarówno każdy z nas indywidualnie, jak i w jedności, jako Kościół przebudzony i odnowiony; nie inny, ale ten sam, jednak bardziej ewangeliczny, bardziej skupiony na Chrystusie, żywy i ożywiający — odmieniony.

Bez hurraoptymizmu, ale z nadzieją

W gruncie rzeczy nie spotkałem się z niczym nowym. Nasze spotkanie w grupie było przecież oparte na znanej od dawna w Kościele metodzie wspólnotowego dzielenia się i rozeznawania, podobnej w swej formule do ignacjańskich kręgów „magis”. Czy może dziwić fakt, że Ojciec Święty jako jezuita coś takiego nam zaproponował — nawet jeśli nie sam, to za pośrednictwem swych współpracowników? Bardziej chyba powinniśmy zastanawiać się, dlaczego tak

rzadko w podobny sposób w Kościele rozmawiamy. Wolimy widzieć w synodalności ukrytego ducha modernizmu i nowinkarstwa, zamiast odkryć, że to my cierpimy na poważny deficyt wiedzy, praktyki spotkania i dialogu, a także duchowego doświadczenia. Co więcej, chętnie zapełniamy ten deficyt szemraniem, pretensjonalizmem, krytykanctwem i ocenianiem wszystkich, którzy nie pasują do naszej wizji Kościoła — od sióstr i braci z jednej kościelnej ławki, aż po Papieża. Zaiste, potrzebne nam synodalne nawrócenie — ono wciąż jeszcze nie dokonało się w nas. Czy się uda? Trudno powiedzieć. Wracam do Polski bez hurraoptymizmu, ale z nadzieją, rozumiejąc lepiej, dlaczego Franciszek tak konsekwentnie twierdzi, że nie ma innej drogi, i że Kościół przyszłości musi być synodalny. Na swój osobisty użytek upewniam się co do jednego: Ojciec Święty jest mądry i kochany, Kościół – choć tak bardzo zraniony — nieustannie piękny, a jego wiosna — wciąż przed nami.

Autor: Aleksander Ryszard Bańka, dr hab. prof. UŚ, filozof, politolog, naukowiec, nauczyciel akademicki. Lider Centrum Duchowości Ruchu Światło-Życie Archidiecezji Katowickiej, przewodniczący Rodziny Świętego Szarbela w Polsce. Autor książek, artykułów oraz audiobooków poświęconych filozofii i duchowości chrześcijańskiej. Współpracownik Radia eM, Gościa Niedzielnego. Członek Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Katowickiej i przewodniczący Komisji ds. świeckich II Synodu Archidiecezji Katowickiej. Od lat związany z ruchem charyzmatycznym. Na wiele sposobów głosi Ewangelię i posługuje modlitwą. Prywatnie mąż i ojciec.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 24.10 – XXX Niedziela w Ciągu Roku

- 7:30** † Feliksę i Józefa Brzęczków, Helenę i Stanisława Chudzików
10:00 † Józefa i Danutę Marczyków
12:00 O Boże błogosławieństwo dla Dawida Jeziorskiego z okazji 18. urodzin
16:15 **Nabożeństwo różańcowe**
17:00 † Anielę (10r.) i Tadeusza Gajniaków

Poniedziałek 25.10

- 17:15** **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 1.) † Bronisława Szydę od brata Kazimierza z rodziną
2.) † Janinę Lamik od Sabiny i Henryka Wcisło

Wtorek 26.10

- 7:00** † Stanisława Bogusa od uczestników pogrzebu
17:15 **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 † Stanisława (9 r.), Katarzynę i Antoniego Matusików, Bolesławę i Stanisława Brzęczków, Katarzynę Chmielowicz (9 r.)

Środa 27.10

- 17:15** **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**
1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny

i Służbę Zdrowia

- 3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 4.) O powrót do zdrowia dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana i Agaty
- 5.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 6.) † Jarosława Kozaka (r.)
- 7.) † Piotra Marczaka
- 8.) † Ireneusza Obałę od szwagra Leona z rodziną
- 9.) † Mariana Kluczniaka (15 r.), Józefę, Franciszka i Henryka Kasprzaków
- 10.) † Weronikę i Józefa Kałów, Bronisława, Józefa i Józefę Dawidowiczów, Władysława Dziezę, Piotra Marczaka
- 11.) † Stanisławę, Alfreda, Mariannę i Bronisława Soluchów, Jadwigę, Edwarda i Józefa Janików, Antoninę i Jana Ogłązów, Zbigniewa Chwasta
- 12.) † Mieczysława Kwiędacza
- 13.) † Henryka Ujmę od rodziny
- 14.) † Irenę Biernacką od rodziny Zdunków
- 15.) † Jacka Motyla od dyrekcji i pracowników SP nr 48 w Częstochowie
- 16.) † Andrzeja Jajszczyka od rodziny Klucznych i Kowalów
- 17.) † Jana Krysiaka od rodziny Kosin
- 18.) † Danutę Kowalik od rodziny Mańków i Kopaczów
- 19.) † Bronisława Szydę od szwagierki Czesławy z rodziną
- 20.) † Zdzisława Kałmuka (12 r.)
- 21.) † Irenę (1 r.), Bronisława, Helenę i Franciszka Kotów, Edwarda, Katarzynę i Józefa Sypułów, Izabelę i Tadeusza Nowaków
- 22.) † Jerzego Turka, zmarłych z rodziny Kasprzaków, Turków, Karkosów, Józefa Wójcika
- 23.) † Ryszarda Cichonia od rodziny Turków
- 24.) † Witolda, Feliksę i Romana Pieszaków, Józefę, Józefa, Marka i Jadwigę Zawadów oraz zmarłych z rodziny Zawadów i Praskich, Walerię i Lucjana
- 25.) † Reginą, Janinę i Mariana Lochów
- 26.) † Bogdana Trzepizura, Andrzeja Jajszczyka, Ryszarda Dawidowicza i brata Włodzimierza Króla

Czwartek 28.10 – Święto Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza

7:00 † Franciszka Szewczyka od uczestników pogrzebu

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Kazimierza Jeziora (2 r.)

Piątek 29.10 – Uroczystość Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Metropolitarnej

7:00 Za parafian

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Jadwigę Mrowiec

18:40 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

Sobota 30.10

9:00 † Marka Dylkowskiego

9:45 **Nabożeństwo różańcowe**

16:30 O Boże błogosł. i wierną służbę Panu dla Gabriela Kota z okazji 18. urodzin

18:00 † Stanisławę, Stanisława i Alfreda Marców, Franciszkę, Adama i Kazimierza Janików, Juliana Rybaka, Grzegorza Brzęczka, Natalię i Józefa Wilków,

Niedziela 31.10 – XXXI Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Jana, Helenę, Mariannę, Ludwika i Mieczysława Ptaków, Janinę i Józefa Małyków, Józefę, Marię, Marcina i Lucjana Chudzików

10:00 † Cecylię (r.) i Zygmunta Jabłońskich

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Kingi Alicji Dygi, jej rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.

16:15 **Nabożeństwo różańcowe**

17:00 † Tadeusza (r.) i Helenę Pietrzaków oraz zmarłych z rodziny Pietrzaków

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie 7:00 i 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 19:15 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:20,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881